

λογαριασμοῦ τοῦ ξενοδόχου, ὅστις καλεῖται κύριος Μηδενισμῆς.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἡ ἀσθένεια τοῦ Κουμουνοῦρου πέρασε εἰς τὰς στήλας τοῦ Σαριβαρῆ, κατόπιν τῆς τηλεγραφικῆς θεραπείας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Μπιλρότ. Τὸ παρισινὸν φύλλον εὐχεταὶ πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὴν θεραπευτικὴν τοῦ βιενναίου καθηγητοῦ, οὐχ ἥττον φαντάζεται τὴν ἐξῆς τηλεγραφικὴν συνεννόησιν μεταξὺ πελάτου καὶ ἱατροῦ :

Ψ. πρὸς Χ.— Ἀσθενῶ ἄλγος εἰς τὴν κεφαλὴν, 90 σφυγμοὺς· ἔφαγα μανιτάρια χθὲς· ὑποπτεύομαι δηλητηρίασιν. Τί νὰ κάμω ; 2 ὥρ. 20. Ἀπάντησις πληρωμένη.

Χ. πρὸς Ψ.— Ποδόλουτρον μὲ σιναπισμοὺς· χάπια 5 ἑκατοντόγραμμα hydrocarbure 25 γραμμάρια ἀρσενικοῦ κάθε 5 λεπτά. Ἀταραξία καὶ ἀνάπαυσις. 2 ὥρ. 50.

Ψ. πρὸς Χ.— Φάρμακον ἐλήφθη. Κατάστασις μου χειροτερεῖται. Ἀρσενικὸν μὲ φλογίζει· δόσις 25 γραμμαρίων πολὺ δυνατὴ· 3 ὥρ. 40.

Χ. πρὸς Ψ.— Λάθος τηλεγραφικοῦ ὑπαλλήλου. Ὁχι 25 γραμμάρια, ἀλλὰ 25 ἑκατοστά γραμμάρια. Λύθηρει ἀντίδοτον. Συμβουλευθετε ἱατροῦς ἐγγυρίους. Ἄν λήψιν τηλεγραφήματος ἔχετε ἀποθάνει, μὴ συμβουλευθετε κανένα· 4 ὥρ. 25.

Ὁ καθηγητὴς τῆς θεολογίας κ. Μεσολωρᾶς (λαϊκὸς καὶ ἐγγαμος) ἀναγγέλλει ὅτι θὰ διδάξῃ λειτουργικὴν εἰς τὸν σύλλογον Βύρανα.

Ἄν ἡ λειτουργικὴ διδάσκηται ὅπως καὶ ἡ μαγειρικὴ, τότε ἀνάγκη ὁ ρήτωρ τῆς ἡμέρας νὰ ἦνε ντυμένος μὲ τὰ ἱερὰ ἄμφια, νὰ κρατῇ ἔς τὸ χεῖρ πατερίτσα, θυμιατὸ, κορῶνα δεσποτικὴ, καὶ νὰ μετὰβῆ καὶ τὸ βῆμα τοῦ συλλόγου εἰς Ἄγιον Βῆμα.

Φαντασθετὲ τὸν Μεσολωρᾶν μὲ μίτρα ἔς τὸ κεφάλι.
Τί ἀποκρηαῖς !!

Μετὰ τὸ τραγικοῦρωϊκὸν γεγονός τοῦ Ζεμεβίσση, ἀποκόψαντος τὸν πάγοντα βραχιονά του καὶ ρίψαντος αὐτὸν μόνου του ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, πρέπει νὰ περιμένωμεν νὰ ἀκούσωμεν ὅτι κινένας ἄλλος Ζεμεβίσσης, ἀποκόψας τὴν κεφαλὴν του, ἔλαβεν αὐτὴν διὰ τῆς χειρὸς καὶ ἀναβὰς εἰς τὴν στέγην τῆς οἰκίας του, τὴν ἐπέταξεν εἰς τὸν δρόμον.

Αὐτὸ εἶνε ἄκρον ἄκρον ζεμεβισμοῦ!

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Ὁ διάσημος **Καραγεωργίου** τῶν Πατρῶν ἔγραψε πάλιν στίχους εἰς τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπάνοδον τῆς σταλείσης ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς.

Ἴδου τί τοὺς εἶπεν ὁ κ. Τρικούπης :

... »— Ἡ πατρίς μας θεὸ νὰ χρεωκοπήσῃ, ἔάν τῆς χρεωσθῶν στρατεύματα καὶ στολοὶ!

ἂν τὸ λαβεῖν καὶ δοῦναι δὲν τὸ ἰσοζυγήσῃ, ἀφεύκτως ἴσθην Ἀγγλία θὰ πουληθῶμε ὅλοι... Ἄν εἴμπορῶ νὰ εὐρῶ κατόπιν τὸν μπελιά μου, θὰ τὰ περάσω ὅλα τὰ νομοσχέδιά μου!

«Νὰ τὰ τροποποιήσω μὴν ἔχεις ἐλπίδαις, ἐγὼ ἴστα σχέδιά μου, ὡς Ἀγγλος, ἐπιμένω! ὑπὲρ τοῦ οἴνου μόνον λαλοῦσιν οἱ μπεκαῖδες!... Τὰς συμβουλὰς τῶν ἄλλων ἐγὼ δὲν περιμένω!... Ἐρώτησε κατόπιν ἐμας! γιὰ τὸν Λιμένα, κι' ἂν ὁ Μανιάκ θὰ εὐρῆ ἴσθην θάλασσα πυθμένα!...

*

Ἴδου τί κουβέντα τοὺς ἔκαμε καὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς :

«Κατόπιν μᾶς ῥωτᾷ ποιὸν ἔχομαι Δεσπότη, κι' ἂν εἰς τὰς Πάτρας κἀνῆ πολὺ βαρὺ χειμῶνα! Γιὰ τὰ Θεατρικά μας ῥωτᾷ τὸν Κραθαριώτη, ἂν τραγουδῇ στὸ Φάουστ καλὰ ἢ πριμανδόνα! ἂν ἦν' καλὸ κομμάτι, ἔάν τοῦ νοστιμίξῃ, καὶ ἂν συχνὰ νὰ τρώγῃ μαζῇ τῆς συνειθίξῃ!!!..»

«Μᾶς εἶπε πῶς δὲν πρέπει νὰ μᾶς πτοῇ ἢ πείνα, ἀφοῦ διὰ τῶν φόρων τὸ Ἔθνος θὰ γλυτώσῃ» ὅτι τὰ ἔχει μπλέξει μὲ μίαν θεατρίνα, κι' ὅτι αὐτὴν τὴν ὥραν θεὸ νὰ τὴν ἀνταμώσῃ!... Ὅτι καιρὸν δὲν ἔχει, καὶ νὰ τὸν συμπαῖαρε, μᾶς εἶπεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ καλὸ νὰ πάμε!»

«Ὀλίγα μᾶς προσθέτει περὶ τῆς *Εὐλογίας*. ὅτι προσβάλλει αὐτὴν *ροφερμένους ξένους*, καὶ ὅτι, καθ' ἃς ἔχει αὐτὸς πληροφορίας, καὶ ἀνεμβολιάστους καὶ ἐμβολιασμένους! ὅτι κι' αὐτὸς νὰ φύγῃ ἐξ Ἀθηνῶν σκοπεύει, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ νόσος ποσῶς δὲν χωρατεύει!!»

«Μ' αὐτὴν τοῦ τὴν κουβέντα μᾶς ἔπιασε τριμᾶρα : «φαντάσου εἰς τὴν Πάτρα νὰ πάμε βλογιασμένοι!!!» Ἄμέσως δ' ἕνας δούλος τοῦ μπήχνει μιά φωνάρα : «στὴν κάμαρά σας μέσα κυρία σας προσμένει!» Ἄλοιπὸν ἀντίο! εἶπε, μᾶς ἔπιασε τὸ χέρι!... Ἐἴχαμε καὶ μιά πείνα!... γιὰτ' ἦταν μεσημέρι!...»

Κι' ἔτσι οἱ Κρασοπίτροποι, ἀλλ' ὄχι καὶ Κρασοπατέρες Πατρινοὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰ σπίτια των μὲ τὸν φόβον εἰς τὴν καρδίαν μήπως πάθουν ἀπὸ εὐλογίαν καὶ τὸ παράπονον εἰς τὰ χεῖλη ὅτι κἀν οὔτε ἕνα ὀρεκτικὸν δὲν τοὺς κέρασε τοὺς βρακομαθημένους ὁ κ. Καλλιγᾶς.

Τί νὰ γίνῃ, κύριε Χαιρέτη, αὐτὰ ἔχει ὁ ὑπουργικὸς κόσμος!

ΣΥΣΤΗΜΑ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ὁ εὐφροδῆς δικηγόρος καὶ πρακτικώτατος ἐν τῷ σκέπτεισθαι κ. **Τυπάλδος** ἀνέπτυξεν ἐν τῷ Νομικῷ Τμηματι τοῦ

Παρασού την παρελθούσαν Κυριακήν τὰς ἰδέας του περί τῶν προϋργιατέρων ὅσα ἔχει νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησις προκειμένου περί τῶν φυλακῶν.

Ἡ κεντρικὴ ἰδέα του ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς :

«Τὴν ἀνάγκην, εἶπε, τῆς ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι **ἐξεταστικῶν φυλακῶν**, μετὰ τὸ σύστημα τοῦ κατ' ἄτομον χωρισμοῦ τῶν ὑποδίκων, παρέστησα πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον πρὸ δέκα ἐτῶν ὡς Εἰσαγγελεὺς παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἐφέταις. Ἐπαναφέρω σήμερον τὴν συζήτησιν τοῦ αὐτοῦ θέματος, διότι, ὡς ἄδεται, ἡ Κυβέρνησις ἐπελήφθη τὸ ἔργον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν φυλακῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν θεωριῶν σωφρονιστικοῦ τινος συστήματος, ἐν ἧσσι μοῖρᾳ τασσομένου τοῦ ζητήματος τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν.

«Φρονῶ ὅτι περί τούτου πρῶτον ὀφείλει τὸ ὑπουργεῖον νὰ προνοήσῃ, τὴν δὲ οἰκοδομὴν σωφρονιστηρίων κατὰ τὴν θεωρίαν τῆς ἀπομονώσεως, ἢ κατὰ τὸ ἄλλως λεγόμενον σύστημα τῶν κελλίων, ἀναβάλλῃ εἰς μέλλουσαν ἐποχὴν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἤθελον συστήσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἰδρῶσῃ ἐξεταστικὰς φυλακὰς εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου Ἐφετείου καὶ ἐνώπιον ἐκάστου πλημμελειοδικείου, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ἀπολύτου χωρισμοῦ τῶν ὑποδίκων. Συγχρόνως νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν εἰς ποινικὰς φυλακὰς μετασκευὴν διαφόρων παλαιῶν κτιρίων, τῶν μὲν σὺν ὅποια εἶναι ἐν τοῖς φρουρίοις Ναυπλίας, Ζακύνθου, τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἐν Κεφαλληνίᾳ, τῆς Δευκάδος, τῶν δὲ εἰρηγομένων ὅποια τὰ ἐν τοῖς φρουρίοις Ἄσσου, Χαλκίδος, Πατρῶν, Μονεμβασίας καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἐργασία προβαίνει νὰ χωρίζῃ τοὺς ὑποδίκους ἀπὸ τῶν καταδίκων, καὶ τοὺς εἰς βαρύτερας ἀπὸ τῶν εἰς ἐλαφροτέρας ποινὰς καταδικαζομένους, εἰσαγομένους ἀπὸ τοῦδε ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς τακτικῆς διδασκαλίας πνευματικῆς, καὶ αἱ ἀπασχολήσεις εἰς τέχνας βιοποριστικὰς κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ἐν Γαλλίᾳ κεντρικῶν φυλακῶν. Τοῦτο εἶναι τὸ σύστημα τῆς βαθμιαίας μεταρρυθμίσεως τῶν φυλακῶν, ἐφ' οὗ καλῶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κοινού.»

Μετὰ τὴν σαφῆ ταύτην ὑπόδειξιν τοῦ βαθμιαίου μεταρρυθμιστικοῦ συστήματος, ὃ αὐτὸς προτείνει, προσέθη εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἰσχυρότων ἀμερικανικῶν συστημάτων, ἧτοι τοῦ τῆς ἀπολύτου ἀπομονώσεως τοῦ καταδίκου καὶ τὸ τῆς καταναγκαστικῆς ἀπὸ κοινού καὶ ἐν πνευματικῇ ἀπομονώσει ἐργασίας τῶν κρατουμένων κατεδίκασε καὶ αὐτὰ τὰ συστήματα καὶ τὸ ἰρλανδικόν, ὡς ἄγοντα εἰς ἀποκτνήσιν ψυχῆς καὶ σώματος, συνηθέστερον δὲ καὶ εἰς αὐτοχειρίαν καὶ ὡς ἀδύνατα νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐν Ἑλλάδι.

«Προσδοκᾶται ἄρα, εἶπεν, ἐπιτυχεστέρα παρ' ἡμῖν ἢ ἐφαρμογὴ τοῦ Ὁθωνείου συστήματος; Φαντασθῆτε ἐγκαθειρμένους ἐν μιᾷ αἰθούσῃ πεντήκοντα ἢ καὶ τριάκοντα λωποδύτας, πλαστογράφους, φονεῖς, ληστές, εἰς οὓς ἐπιβάλλεται νὰ ἐργάζωνται χωρὶς νὰ σικώσωσι τὸ βλέμμα ἀπὸ τὸ ἐργόχειρον αὐτῶν ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ὥρας καὶ ἀνάμεσα αὐτῶν ἐπιστάτην μὲ τὸ βούνευρον ἀνὰ χεῖρας καὶ μὲ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ τιμωρῆσῃ διὰ ραβδισμῶν τὸν κατὰδικον, ὅστις ἤθελε κάμει τὸ ἐλάχιστον κίνημα, ἀποπτύων ἢ ἀπομυττόμενος ἢ κινῶν τὸ σῶμα ἢ τὸν δάκτυλον. Ἄρα θὰ εὐρεθῇ παρ' ἡμῖν νομοθέτης χορηγῶν τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τὸν ἐπιστάτην; θὰ εὐρεθῶσι παρ' ἡμῖν πολλοὶ ἀποδεχόμενοι τὴν θέσιν τοῦ ἐπιστάτου; Ὅθ' ἔχη ὁ ἐπιστάτης τὸ θάρρος νὰ ὑψώσῃ τὸ βούνευρον ἐπὶ τοῦ ληστοῦ, ἐν μέσῳ τῶν 49 ἢ 29 συντρόφων αὐτοῦ; Ὅθ' ἐπιζήσῃ εἰς τὴν πρώτην ἀ-

νύψωσιν τοῦ βουνεύρου; Ὅθ' ἀ διατηρηθῇ τὸ σωφρονιστήριον, ἀν' ὃ κανονισμὸς κατορθώσῃ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς καταδίκους;»

Ἄλλὰ καὶ οἰκονομικῶς εὐρίσκει ἀνεμάρμοστον παρ' ἡμῖν τὸ σωφρονιστικὸν σύστημα τῆς διὰ κελλίων ἀπομονώσεως, καθόσον ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν τοῦ μηχανικοῦ κ. Κατσαρού θὰ χρειασθῶν, εἶπε, δώδεκα ἑκατομμύρια πρὸς οἰκοδομὴν τοιούτων φυλακῶν διὰ τοὺς τρισχιλίους καταδίκους τοῦ Κράτους.

Διὰ τοῦτο συμπεραίνει μετ' εὐγλωττίας εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ὅπως σωθῶσι τοῦλάχιστον οἱ ὑπόδικοι, ὧν τὰ δύο τρίτα ἀποδεικνύονται πολλάκις ἀθῶοι.

Ἡ κ. Τυπάλδος προσέθη διὰ τῆς σοφῆς αὐτοῦ ἀναλύσεως ν' ἀποδείξῃ ὅτι διὰ τῆς ἀναμίξεως τῶν ὑποδίκων μετὰ τῶν καταδίκων γίνεται μία μετὰγγις διαφθορὰ ἀπὸ τῶν φυλακῶν εἰς τὴν κοινωνίαν μὲ ἀριθμητικὰς διαστάσεις σπουδαία.

«Λοιπὸν, κύριοι, εἶπεν ἐν ἐπιλόγῳ ὁ κ. Τυπάλδος, ἀφ' οὐδὲν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν ποινικῶν φυλακῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀπομονώσεως διὰ κελλίων διώκομεν τὴν χεῖμαιραν τῆς διορθώσεως τῶν κακούργων καὶ ἀφίνουμεν ἔρμαιον διαφθορᾶς τοὺς ὑποδίκους. Ἐπιχειροῦντες τὴν οἰκοδομὴν σωφρονιστηρίων ἢ σωφρονιστηρίου ἀπαιτοῦντες τὴν δαπάνην 800 χιλιάδων δραχ. κινδυνεύομεν, ἀφοῦ δαπανήσωμεν 300 χιλιάδας δραχμῶν εἰς ἀποζημιώσεις συμβούλων, μηχανικῶν, ἐργοδηγῶν, ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν, ἀγορὰν γηπέδου, προμήθειαν ὑλικοῦ, νὰ μείνωμεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔχοντες τὸ θέαμα τῶν θεμελιῶν τοῦ νέου θεάτρου, ἢ μόνους τοὺς βόθρους τῶν θεμελιῶν διὰ νὰ ἀναγινώσκωμεν τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἀξιολόγου κ. Βάφα περί τοῦ περιεχομένου ἐν αὐταῖς.

«Δὲν ἔχω ψῆφον πολιτευτοῦ, οὐδὲ φωνὴν ὑπαλλήλου ἢ ἀρχῆς ὡς πολίτης καλῶ τοὺς ἔχοντας ψῆφον ἢ φωνὴν νὰ εἰπῶσι πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Βασιλέως: Ἐκ τῶν ἐνότων βελτιώσατε τὰς ὑπαρχούσας φυλακὰς διὰ τοὺς καταδίκους, καὶ πρὸς τοῦτο μεταποιήσατε ἄχρηστα ἢ ἐρειπωμένα παλαιὰ κτίρια καὶ εἰσαγάγετε ἐν αὐτοῖς ἀέρα καθαρὸν, τροφήν, περιθαλψίν τοῦ σώματος, ἰατρικὰς τῆς ψυχῆς, ἐργασίαν καὶ θρησκείαν. Ἀφίσατε αὐτοὺς ἀνὰ δέκα, δώδεκα ἢ καὶ πλείονας εἰς κοινὰ ἐργαστήρια καὶ ὑπνωτήρια. Οὐδέποτε εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐξαλείφεται τὸ αἶσθημα τῆς κοινωνικότητος καὶ ὁ κακούργος ζητεῖ ἓνα φίλον παρηγορίας καὶ ἀγάπης, καὶ ὁ ἔσχατος τῶν κακούργων διατηρεῖ ἐν ἴχνος αἰδοῦς. Ἐν τῇ ἀπομονώσει ὁ ὅσον δῆποτε ἀσθενὴς οὗτος χαλινὸς ἐκλείπει· ἐν τῷ κελλίῳ ὁ κακούργος μεταβάλλεται εἰς ἀσελγῆ πίθηκα ἢ ἄγριον πάνθηρα. Ἐὰν μὴ τούτο, διὰ προσποιήτης ὑπομονῆς καὶ ὑπουλότητος ζητεῖ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ σωφρονιστηρίου, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὰς παλαιὰς του ἐξείς. Ἀφίσατέ τον λοιπὸν ἐργαζόμενον ἐν μικρᾷ τινι ἐλευθερίᾳ καὶ προσπαθήσατε διὰ τῆς γλυκύτητος καὶ διὰ τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας νὰ τὸν τὸν καταστήσατε συμπάθη ἐν μέσῳ τῆς μικρᾶς κοινωνίας τῶν συνεργατῶν του. Διὰ τοιαύτης τῶν φυλακῶν μεταρρυθμίσεως ἐξεπληρώσατε τὸ καθῆκον τῆς πολιτείας πρὸς τὸν καταδίκον. Ἄλλὰ συγχρόνως καὶ πρωτίστως στρέψατε τὸ βλέμμα πρὸς τὸν ὑπόδικον, μερμνήσατε διὰ νὰ μὴ κἀμιτε διαφθορὰ καὶ ἀδιάλλακτον τῆς κοινωνίας ἐχθρὸν τὸν χρηστοῦθη καὶ ἀθῶον ἴσως πολίτην, τὸν ὅποιον ἀτυχεῖς περιστάσεις, παρενοήσεις, ἐνόητα καὶ κουφότης τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἀπέστειλαν εἰς προσωρι-

νήν φυλάκισιν. Διὰ τοῦτο φροντίσατε νὰ μὴ διασφαρῆ ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐξερχόμενος διαδώσῃ τὸ μίasma τοῦ ἐγκλήματος εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν. Οἰκοδομήσατε λοιπὸν πρὸ πάντων **φυλακὰς διὰ τοὺς ὑποδίκους** καὶ τοὺς ἐλαφροποινήτας, καὶ παύσατε πᾶσαν μελέτην καὶ πᾶσαν ἀνωφελῆ δαπάνην πρὸς ἀνέγερσιν σωφρονιστηρίων τῆς Φιλαδελφείας. Φείσθητε τῶν ἰδρώτων τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ λαοῦ. Μὴ σπαταλάτε τὰς μικρὰς οἰκονομίας τοῦ βιομηχάνου, καὶ μὴ καταναλίσκετε τον ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, τὸν ὅποιον ἀφαιρεῖτε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ γεωργοῦ, εἰς ἐπιχειρήσεις ἀπερισκέπτους καὶ ἀγόνους, χάριν προσποιητῆς καὶ κακῶς ἐνοουμένης φιλανθρωπίας. Ναι, φιλανθρωπία ἔλεος. Πρῶτον διὰ τὸν χρηστοῦ καὶ ἰσως ἀθῶον ὑπόδικον. Ἐπειτα διὰ τὸν ἀπατεῶνα καὶ ληστήν. Πρὸ πάντων, διὰ τὸν φορολογούμενον ἐργάτην». (Εὐγε καὶ χειροκροτήματα).

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Δημόδεις χοροὶ

Καὶ ἐν τοῖς χοροῖς τούτοις πληθὺς μετημφιεσμένων.—Ὁ σύζυγος δίδει τὴν χεῖρα εἰς τὴν σύζυγόν του, ἢ νομίζει κοιμωμένην ἡσύχως ἐν τοῖς δώμασί της, ἀδελφὸς πολλὰκις ἐρᾶται διὰ τοῦ κτηνώδους πρὸς στιγμὴν ἔρωτος τὴν ἀδελφὴν του, ἥτις ὑπὸ τὴν προσωπίδα τῆς εἶνε ἄγνωστος, πᾶν ὅ,τι τέλος ἄσμενον καὶ ἀνόητον ὑπάρχει λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα μικρᾶς προσωπίδος τὰς ἐσπέρας ταύτας. Οἱ μεταμφισμοὶ δὲν διαπρέπουσιν οὔτε ἐπὶ κωμικότητι οὔτε ἐπὶ πολυτελείᾳ. Ἀπλῆ ἐπίοτε ἐπὶ τὸ κωμικώτερον μεταβολὴ τῆς ἐνδυμασίας ἀποτελεῖ ἀκόκληρον μετεμφίσειν. Ἀπασαὶ αἱ ἡλικίαι ἀντιπροσωπεύονται ἐν τοῖς κέντροις τούτοις τῶν ὄργων. Ἀπὸ μερικῶν Ἰβητῶν μέχρι γερόντων ἐπὶ τῆς βακτηρίας στηριζομένων. Δὲν πλῆττει τὰ ὄψα σου ἢ ἀνθρά, ἢ ἐκλελεγμένη γλῶσσα τῶν ἀριστοκρατικῶν αἰθουσῶν. Φράσεις, λέξεις, εἰς οὐδὲν λεξικὸν ἀπαντῶσαι, ἀνταλλάσσονται ὑπὸ βραγχῶδων φωνῶν, καὶ πρὸς στιγμὴν ἀμφιβάλλει ἐὰν εὐρίσκειαι ἐν Παρισίοις. Μόνον κάλαμος εἰς Καμβόδιον μελάνην βεβαμμένος δύναται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ αὐτῶν.

Οἱ κόσμοι τῶν ἐκεῖ συρρευσασῶν γυναικῶν σὲ ἀφαρπάζουσι ἐκ πρώτης ὄψεως. Ὑπερμεγεθεῖς καὶ ὀγκωδέστατοι ἀδάμαντες, στίλβοντες ὑπὸ τὸ φῶς ἀπείρων λυχνιῶν, χρυσᾶ ψέλλια καὶ περιδέραια, μαργαρίται μεγέθους ὑπερβολικοῦ ἐκθαμβοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ πιστεύεις πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ κόσμοι οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσι ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀκριβεστέρα παρατήρησις σὲ ἐξάγει τῆς ἀπάτης σου καὶ πείθεισαι, ὅτι ὅλα ταῦτα τὰ κοσμήματα, ἀπομίμῃσις ἐντέχνως τῆς τέχνης, δὲν ἰσοζυγίζουσι τὴν ἀξίαν μικροῦ καὶ ἀφανοῦς ἀδαμαντίνου ἐνωτίου, κοσμοῦντος τὸ ῥοδόχροον πτερύγωμα τοῦ ὠτός χαριέσσης ὑποκομήσσης. Ὁ ἱματισμὸς τῶν γυναικῶν τούτων εἶνε λίαν ἀνειμένος καὶ προκλητικὸς, κατὰλληλος διὰ τὸ κακῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν προσφιλεστέρην ἀπόλαυσιν ἐν τοῖς χοροῖς τούτοις.

Ἡ ὀρχήστρα δίδει τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως τοῦ χοροῦ. Ὡς μαινόμενα τὰ ζεύγη ταῦτα ῥίπτονται εἰς τὰς ἀγκάλας τούτου καὶ χιλιάδες φωνῶν ὡς ἐπῶδὸς συνοδεύουσι τὴν ὀρχήστραν ῥίπτουσαν εἰς τὸν ἀέρα τοὺς διαβολικοὺς φθόγγους τῆς τόσοσιν προσφιλοῦς τοῖς Παρισίοις πόλκις τοῦ Farbach :

J' aime le petit verre de Bordeau

oh oh oh oh oh oh

etc

Δὲν εἶνε χορὸς, εἶνε ἀληθὴς ὀρχηστὴς Σατύρων μετὰ Βακχίδων, ὅστις θὰ ἔκαμνε καὶ τὸν Ὀρφέα νὰ χάσῃ καὶ εἰς δευτέρου τὴν Εὐρυδικὴν του.

Ὁ χορὸς διακόπτεται πρὸς στιγμὴν, καὶ ἅπαν τὸ ἀπειρον τοῦτο πληθὸς διασπείρεται εἰς τὰ διάφορα κυκλωθῶς ἐστῆμένα πνευματοπωλεῖα, ὅπως ὑγράνου τὸν λάρυγγά του δι' ἐνὸς ἀμερικανικοῦ γκροῦ ἢ ἀψινθίου. Ἐτετραχλισημένη εἰκοαετὶς Βακχίς σὲ πλησιάζει, σοῦ λαμβάνει τὸν βραχίονα καὶ σοὶ ὑποψιθυρίζει εἰς τὸ οὖς τὰς κολακευτικωτέρας περὶ τῆς μορφῆς σου καὶ τῶν τρόπων σου ἐκφράσεις. Σοὶ προσθέτει, ὅτι εἶνε νέα οἰκογενεῖας, ὅτι λόγος αἰσθηματικοὶ τὴν ἀπεμάρουναν τῆς πατρικῆς ἐστίας, ὅτι εἶνε δυστυχῆς, καὶ σοὶ ἀφίνει νὰ διδῆς ὅτι εἰς σὲ διαβλέπει τὸν σωτήρα της καὶ προστάτην της διὰ τὸ μέλλον. Ἡ φιλαυτία σου καὶ ἡ καρδία σου, ἐὰν μάλιστα ἔχῃς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἡρώων τοῦ Λεσάζ, κατασιγάζουσι τὴν φωνὴν τῆς κρίσεως, καὶ διὰ νὰ φανῆς ἀξίος τῶν περὶ σοῦ εὐνοικῶν κρίσεων τῆς νέας Φαντίνης, τῇ προσφέρεις εἰς ὅ,τι δῆσαι ἔχει ἀνάγκην. Ἐχει ἀνάγκην μιᾶς μικρᾶς ἀνοδοδότης διὰ νὰ κοσμήσῃ τὸ στήθος της· σὲ ὀδηγεῖ εἰς πλησίον ἰσταμένην ἀνθοπώλιδα, μεθ' ἧς ἀνταλλάσσει μυστηριώδες σημεῖον καὶ λαμβάνει ἐν ῥόδον ἢ μίαν καμελίαν. Ἐρωτᾷς τὴν τιμῆν των καὶ ἡ ἀνθώπιλις μετὰ Μεφιστοφελείου μειδιάματος σὲ ἀπαντᾷ: Ὁ φράγκα, κύριε. Σοὶ ἔρχεται πρὸς στιγμὴν ἢ ὑποψιθυρῖα νὰ τῇ ρίψῃ κατὰ πρόσωπον τὸ ἐκπεφυλισμένον φρόν της. Ἀλλὰ δύνασαι νὰ τὸ ἀποσπᾷς ἐκ τῶν φροσῶν των κόλπων τῆς συντροφου σου, οὐς κοσμεῖ ἤδη; Τὸ βραχίονός σου ἐκβάλλει στεναγμὸν καὶ ἐν πεντοφραγῶν σὲ δραπετεύει οὕτω. Διὰ νὰ σὲ ἀποζημιώσῃ σοὶ σφίγγει τὸν φρεῶς τὸν βραχίονα καὶ ἀφίνει τὴν κεφαλὴν της νὰ πέσῃ φρεῶς ἐπὶ τοῦ ὤμου σου, ὀδηγοῦσά σε ταυτοχρόνως εἰς πλησίον εὐρισκόμενον μπουφφέ. Σοὶ παραπονεῖται ὅτι δειπνᾷ καὶ ὅτι ἡ θερμότης ἀρχίζει νὰ τῇ προξενῇ κεφαλαλγίαν. Τῇ προσφέρεις ἐν ποτήριον ζύθου, ἀλλ' αὐτὴ σοὶ ἐκθειάζει τὰς δροιστικὰς καὶ πρᾶυντικὰς ἀρετὰς τοῦ Καμπανίτου. αὐτὴν φιλῶν διατάσσει τὴν διευθύντριαν τοῦ μπουφφέ νὰ ἐπιπωματίσῃ. Ἐπειδὴ ὁ καμπανίτης εἶνε πολὺ δυνατόν πτωχὸν καὶ ἡ φιλία περιέχει ἀρετὸν, σὲ παρακαλεῖ διὰ χάριν στάτου μειδιάματος νὰ τῇ ἐπιτρέψῃς νὰ προσφέρῃ ἐν ποτήριον τούτου εἰς διερχομένην φίλην της, ἧς τὸ ἐρωτικὸν καὶ οἰκογενειακὸν μαρτυρολόγιον ἄρχεται νὰ σοὶ ἀναπτύσσῃ.

Καὶ ἐνῶ αὗται πίνουσιν εἰς ὑγίαν σου τὸ ἄφρον ποτὴν ἢ θελητικὴν καὶ ἐπαγωγὸς μορφήν τοῦ Λουδοβίκου ἢ τοῦ Νικολέοντος Γ' σοὶ ἀποτελεῖ ὑστάτον πικρὸν ἀποχαριστικὸν προσδεχομένη πλέον τὰς θωπεῖας τῆς πωλητῆρας τοῦ Καμπανίτου. . . . Μετ' ὀλίγας στιγμὰς καὶ ἡ βαυκαλλίζουσα ἐλπίς τῆς ἀμοιβῆς τῶν θυσιῶν σου διασκηδάννυται ἐνώπιον χαριστάτης ὑποκλίσεως τῆς πονηρᾶς Παρισινῆς, ἥτις ἀποτελεῖ ἐν *Meriso!* καὶ καταλείπουσά σε ἐννεὸν καὶ ἐλαφρότερον κατὰ τριακοντάδα φράγκων, προσκολλᾶται εἰς τὸν βραχίονα πλησίον της παρερχομένου *Alphonso*, εἰς τὸν ἐπιδεικνύει διὰ τοῦ δακτύλου. . . . Τοιαῦτα ἐπεισοδία πτωχοῦσι τὰ διαλείμματα τοῦ χοροῦ, καθ' ἃ φωναὶ ἀγριώταται χειρονομίαι ἀναιδέσταται, παραστάσεις ἀκολαστάταται πισύρουσιν ἐκάστην στιγμὴν τοὺς γέλωτας καὶ τὰς ἐπενομιᾶς.—Λογοπαίγνια, ἅτινα σὲ ἀναγκάζουσι νὰ βυσσοδικῶς ὠτὰ σου καὶ αἰκισμοὶ αἰσχροτάτοι σοὶ ἐκτοξεύονται κατὰ πρόσωπον καὶ θωπεῖαι Μανδάλαιοι ὑπὸ λεπτοφυῶν χει-